

Čís. 416.

Nariadení vlády republiky Československé ze dne 22. července 1919

o prodloužení lhůty pro soupis jmění movitého dle § 8 zmocňovacího zákona a pohledávek neknihočních.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Lhůta ustanovená v čl. 1. a 7. nařízení ze dne 10. dubna 1919, č. 185 Sb. z. a n., o soupisu jmění movitého dle § 8 zmocňovacího zákona a pohledávek neknihočních, prodlužuje se do 15. srpna 1919.

§ 2.

Nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a výkon ukládá se ministru financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.

Čís. 417.

Zákon ze dne 15. července 1919

o vstupu československého státu v záruční (garanční) poměr u místních drah garantovaných státem.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Československý stát vstupuje dnem 28. října 1918 za podmínek v § 2 a 3 udaných v záruční (garanční) poměr u těchto drah dle jejich koncesních listin:

1. Jindřichův Hradec—Nová Bystřice,
2. Kostelec—Telč—Slavonice,
3. Benešov—Vlašim—Dolní Kralovice,
4. Jičín—Rovensko—Turnov,
5. Rakovník—Louny,
6. Karlovy Vary—Johanngeorgenstadt,
7. Sdružené pošumavské místní dráhy,
8. Vodňany—Týn n. Vlt.,
9. Mariánské Lázně—Karlovy Vary,
10. Schönwehr—Loket,
11. Domažlice—Tachov,
12. Svitava—Polička,
13. Vsetín—Velké Karlovice,

14. Německý Brod—Ždár—Tišnov,
15. Moravské Budějovice—Jemnice,
16. Německý Brod—Humpolec,
17. Chlumeck—Králové Městec.

§ 2.

Společnostem těchto drah se ukládá:

- a) aby přeložily své sídlo z Vídně do Prahy,
- b) aby za členy správy (správních rad) zvolili toliko příslušníky státu československého, kteří bydlí v jeho obvodu,
- c) aby vedení správy společnosti přenesly na československé ministerstvo železnic, jež se zmocňuje, aby případně vedení správy odezdalo jinému vhodnému orgánu a
- d) aby provedly zápis do obchodního rejstříku u obchodního soudu v Praze.

§ 3.

Ku provedení ustanovení v § 2 a) až d) uvedených určuje se lhůta čtyřměsíční.

Nedostatek schválení změny společenské smlouvy se strany státu, v jehož území bylo dosud sídlo společnosti, není překážkou pro zápis do obchodního rejstříku, který se provede na základě tohoto zákona a usnesení povolaných orgánů společenských.

Společnostem uvedených drah nemusí se domáhati připuštění ku provozování v tuzemsku, jehož podle zákonných ustanovení bylo by zapotřebí, a jsou vůbec sprostěny povinností, jež po zákonu splniti mají podniky cizozemské, aby mohly obchody v tuzemsku provozovati.

§ 4.

Nebude-li do udané lhůty čtyřměsíční nařízením v § 2 uvedeným vyhověno a předložen příslušný výpis z obchodního rejstříku, zastaví se výplata garančních záloh a zavede se vnučená správa podniku.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr železnic po dohodě s ministrem financí, spravedlnosti a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 418.

Nariadení presidenta zemské politické správy v Praze ze dne 9. července 1919, č. 206.537-L,

kterým doplňuje se místodržitelské nařízení ze dne 22. října 1918, čís. 80 z. z., o nejvyšších cenách spotřebního cukru ve velkoobchodě v Čechách.

Na základě § 20 nařízení bývalého úřadu pro výživu lidu ze dne 1. října 1918, čís. 351 ř. z.,

o úpravě obchodu řepovým cukrem, se nařizuje toto:

§ 1.

Následkem zvýšení dovozného na československých drahách stanoví se k cenám cukru, uvedeným v § 1 nařízení místodržitelského ze dne 22. října 1918, čís. 80 z. z., za účelem průměrného vyrovnání nových rozdílů, jevících se po zvýšení sazeb v dovozech, jednotná přírážka 3 K 50 h za 100 kg účetní váhy.

§ 2.

Za účelem úhrady této přírážky zmenšuje se dosavadní zisk velkoobchodu o 2 K 50 h za 100 kg účetní váhy a zisk detailisty o 1 K za 100 kg účetní váhy.

Tam, kde velkoobchodník nerozděluje cukr přímo, nýbrž prostřednictvím okresních rozdělovačů, kterýmž přenechává část svého zisku, rozvrhne se částka 2 K 50 h tak, že velkoobchodník nese K 125 a rozdělovač rovněž K 125 za 100 kg.

Ceny platné v jednotlivých okresích pro drobný prodej nesmějí býti nikde zvýšeny.

§ 3.

Toto nařízení nabývá platnosti zpětně od 1. července 1919.

Za presidenta zemské správy politické:

Spora v. r.

Čís. 419.

Zákon ze dne 15. července 1919

o oprávnění vykonávat lékařskou praxi na území státu československého.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Vykonávati lékařskou praxi na území státu československého jest dovoleno:

1. Státním občanům Československé republiky, kteří do 31. července 1919 nabyli diplomu doktora lékařství (diplomu ranlékařského, pokud diplomy ty dosud jsou platny) na některé universitě v oblasti státu československého nebo bývalé monarchie rakousko-uherské, jestliže diplomu toho nepozbyli;

2. státním občanům Československé republiky, kteří po 31. červenci 1919 nabyli diplomu doktora lékařství na některé universitě československého státu, pokud diplomu toho nepozbyli;

3. cizím lékařům, kteří byli povoláni ku profesuře na některé lékařské fakultě státu československého, pokud na ní úřad profesorský zastávají.

§ 2.

Státním občanům Československé republiky, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na cizozemské universitě, a na něž se nevztahuje ustanovení § 1, odst. 1. tohoto zákona, jest dovoleno vykonávati praxi lékařskou jen po provedené nostrifikaci diplomu.

Totéž platí, pokud zákon tento jinak neustanovuje, o cizincích, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na universitě cizozemské, stali-li se státními občany Československé republiky.

§ 3.

Smlouvami s jinými státy může býti ustanoveno, za jakých podmínek smějí lékaři, kteří jsou cizími státními příslušníky, vykonávati lékařskou praxi v oblasti státu československého. Ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy může v případech zvláštního zřetele hodných svoliti k tomu, aby cizí příslušníci, kteří nabyli diplomu doktora lékařství na tuzemské universitě, anebo jichž diplom byl nostrifikován, byli připuštěni k vykonávání praxe lékařské na území státu československého nebo v některé jeho části.

§ 4.

Lékař, oprávněný vykonávati praxi, může se usídliti kdekoli; je však povinen před zahájením praxe předložiti diplom příslušnému úřadu, který obstarává státní správu zdravotní v 1. instanci, k nahlédnutí a záznamu.

§ 5.

O nostrifikaci diplomů, nabytých na universitách cizozemských, jakož i o reversech, jež vyhotovují cizí státní příslušníci při lékařské promoci, nebo nostrifikaci diplomu doktora lékařství na universitách tuzemských, budou vydána ustanovení nařízením.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy s ministerstvem školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Houdek v. r.,

v zastoupení ministra veř. zdravotnictví a tělesné výchovy.

Habrman v. r.,